

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

1. Ars bene moriendi compendio traditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

XII. ORATIO.

Ad Beatissimam Virginem Mariam, matrem Domini.

O Mater misericordiae, mater aeterni Regis, perveniant ad te preces meae. Scio me peccatis meis graves penas commoverisse, sed tamen impetra mihi à Filio tuo misericordiam, ut antequam moriar, ex animo convertar, & sinceram agam poenitentiam. O mater Domini, assiste mihi & adjuva me patrocinio & meritis tuis, in omnibus doloribus meis & praesertim in ultimâ necessitate meâ succurre mihi. O mater afflictorum non me deferas in horâ mortis meae.

Ad sanctissimos Angelos.

O Purissimi spiritus, Angeli beatissimi, assiste quæso mihi migranti ex hoc saeculo, & potenter eripite me ab immundorum spirituum insidiis, & animam meam in vestrum consortium assumite. Tu praecipue Angele bone, qui custos es meus fidelissimus, defende me in praedio, ut non peream in tremendo iudicio. O vos omnes sancti Angeli Dei, vestris obsecro intercessionibus defendat, ut infernalis canis mihi non noceat, & ut anima mea ad suum Creatorem pura perveniat.

Ad Patronum, aut Patronos ceteros.

O Patrone optime, sancte N. cum in te spem aliquam subidui & confidentiam collocavi. Tuis obsecro deprecationibus apud Deum, & nunc mihi adsis, & praesertim in extremâ necessitatis articulo. Impetra mihi quæso benignam sententiam, ut à iudice meo audire merear: Veni benedicte Patris mei, accipe regnum quod paratum est ab initio Mundi. Ut ita tecum ô sancte N. communem & immortalem Dominum glorificem in saecula saeculorum.

CORONIS CAPITIS SECUNDI

ad Lectorem.

Hec ed diximus, sanis & egrotis partim recreandis ut respirent, partim excitandis ut vigilent, partim roborandis ut incantent, ad omnem mortis occursum parati. Cuncta profecto experiri praestat, quam mori malè. Mala mors errorum omnium non solum pessimum, sed indebilis, & inexpiabilis error est.

Mors mala errorum pessimum error est.

Itaque nunc moribundos accedimus, & iis documenta scribimus, non ut ea tunc primum legant, cum moriendum, sed ut à sanis lecta prosint moribundis.

CAPUT III.

Mortis memoria repraesentatur moribundis.

§. 1. Ars bene moriendae compendiose traditur.

Nescire mori, inscitia omnium miserrima est. Ut ergo id discamus, quod tota vita discendum est, quinque potissimum observanda sunt, quae mortem faciant bonam.

Quinque faciunt mortem bonam.

Primum, *Animus liber & intrepidus*. Res summi momenti hoc est, & ex quo pendeant cetera. Magna pro noxis satisfactio est, rem omnium charissimam tam promptè dedisse. Ideo David: *Voluntarie*, inquit, *sacrificabo tibi*. Nihil hic aequè Deo placet, & hominem juvat quam imperterritus, liber, promptusque animus, & generosa in Deum fiducia. Tergiversatio hac in te signum est voluntatis humanae cum divinâ non consentientis. Ergo, si aliquando, cur non modò? Huic animo ad promptè moriendum comparando facit singularis affectus ad *Dominam Passionem*, quae singulis diebus Venetis, certis precibus ac operibus colenda.

A Alterum, *Testamenti ac debitorum expeditio*. Error est 2. Testa- de Testamento non cogitare, nisi cum mors in foribus est. menti ac debitorum expeditio. *Vet. Lamb.*

Dispone de bonis, dum adhuc mentis tua es.

In iis porro legandis quae nostri arbitrii sunt, regulam divus Ambrosius hanc suggerit: Fides sincera sit, & providentia perspicax: seu, Charitas cum prudentiâ, prudentia cum charitate. Videat etiam qui dat eleemosynam, aut dari curat, ut apud Deum bono loco sit, & in gratiâ.

Tertium, *Cura salutis unica*. Hic illud maximè locum habeat: Porro *ipsum est necessarium*. Beatus Augustinus luctus unica. *Luc. 1. 10. vers. 42.*

exemplar bene morientium, decem ante mortem diebus neminem ad se admittit, nisi statâ horâ medicum, & eum qui cibum deferret; ipse in continuas precatones, gemitus, lacrymas effusus, cum Deo de vitâ suâ pertractabat, monebatque nos alios omnes his verbis: Nullus Christianorum hinc emigret sine dignâ & competenti poenitentia.

Quartum, *Sacramentorum trium petitio*, nimirum 4. Sacra- Confessionis, Communionis, & extremae Unctionis. mentorum trium petitio. Non togi velis agrotus, sed ultro hæc petas, nec eo rem differat, dum animus in extremis labris hæserit. Multi malè moriuntur, quia videri nolunt brevi morituri. In hoc negotio salutis distulisse, semper fuit noxium. Ergo qui de malè actis seridè vult dolere, maturè doleat. Hic crebra & robusta Cogitatio locum habet, de quâ consule Bellarminum, de arte mor. lib. 2. cap. 6. mihi pag. 181.

Quintum, *Summe in divinam voluntatem oblatio quam Summe integerrima*. Animus intrepidus forsan non aequè ab om- in divinam voluntatē integerrima. nibus exhiberi potest, sed animus cum divinâ voluntate consentiens à nemine non potest. Quocirca milles, oblatio in- etiam uno die, repetat aegrotus illud Christi Domini: regerrima. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Ita Pater, Ita mi Pater &c. Vix perire potest, qui suum sibi iudicem tam efficaciter conciliat, ne pereat. *Matt. c. XX. vers. 26.*

§. 2. Tempus malè perditum, quomodo recuperandum.

A Missum tempus quisquis revocare cupit, avertat se totis viribus, ab omni loco & tempore, seque in illud *Aeternitatis Nunc* recipiat, in quo Deus: hic in Deo deperdita omnia reperiuntur; hic in Deum homo se immergat hoc modo:

O Eterne Deus, utinam, ô utinam omni eo tempore, quod à mundi origine ad usque finem durabit, tam purè, obedienter, & sanctè vixissem, sicut omnes ii homines vixere, qui in omni virtutum exercitio, in ætumnis & laboribus assiduis tibi placuerunt. Utinam ex gratitudine & amore in te, omnes pelagi undas per oculos meos deducere, egenos omnes opportune juvare, mæstos universos consolari, & te Deum meum iis laudibus, eoque amore prosequi possem, quo te Beati omnes, & Angeli tui prosequuntur. Hæc enim omnia, Domine, amoris tuo promptissimè impendere par esset. Nunc autem, mi Deus, miserere mei, sicut scis, & sicut vis.

D De his talibus jam olim pronuntiavit Plalmographus: *Ps. 72. v. 10* Et dies pleni inventur in eis. Pleus dierum moritur, inquit Gregorius, qui per hæc transcurrit tempora, id quod non transiit, operatur. Amissas horas reparavit, qui amississe sincerè doluit.

§. 3. Brevis vita quomodo extendenda.

Bonæ mentis homini videndum, non quamdiu vivat, sed quamdiu oportet. Sapientia clamat: *Con-* *Sap. 4. v. 13,* summatus in brevi, explevit tempora multa. Bene multa, quia & universa complectitur. Quomodo enim non explevit omnia tempora, qui transit ad aeternitatem? Quanta *Epist. 233.* sanè tempora non longevitate sed longanimitate, hoc est, non annorum serie, vel dierum numero, sed mentis devotione, & inextinguibili semper proficiendi desiderio